

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j.: MV-107162-2/ODK-2018

Praha 1. října 2018
Počet listů/stran: 6/11

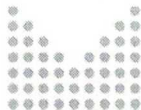
R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „nadřízený orgán“) v souladu s ustanovením § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), rozhodlo o stížnosti

(dále též jako „žadatel“ nebo „stěžovatel“), ze dne 5. září 2018 na postup Královéhradeckého kraje, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále též jako „povinný subjekt“) při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 18. července 2018,

t a k t o :

Výše úhrady za poskytnutí informací stanovená v oznámení povinného subjektu – Královéhradeckého kraje, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, ze dne 20. srpna 2018, č. j. KUKHK-IZ-107/OP/2018 se podle § 16a odst. 7 písm. a/ InfZ p o t v r z u j e.

Odůvodnění:

I.

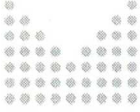
Ministerstvu vnitra byla dne 17. září 2018 povinným subjektem v souladu s ustanovením § 16a odst. 5 InfZ předložena stížnost žadatele napadající výzvu povinného subjektu k zaplacení úhrady spojené s poskytnutím požadovaných informací. Z předloženého spisu vyplynulo následující:

Dne 3. srpna 2018 byla povinnému subjektu doručena žadatelova žádost o poskytnutí informací, nazvaná Žádost o poskytnutí informací v oblasti BOZP a informatiky, která je datována dnem 18. července 2018. Žadatel se na povinný subjekt obrátil se žádostí o poskytnutí následujících informací:

- 1) *Průřezový a odvětvový rozpočet povinného subjektu na rok 2018, kapitálové výdaje a plánované investice (název činnosti, popis, objem finančních prostředků, doba realizace, finanční spoluúčast cizích subjektů).*
- 2) *Organizační řád v aktuálním znění včetně organizační struktury povinného subjektu.*
- 3) *Předpisy BOZP v aktuálním znění.*
- 4) *Předpisy v oblasti ochrany osobních údajů s dosahem na novou právní úpravu komunitárního práva.*
- 5) *Plán činností a úkonů na rok 2018 v aktuálním znění.*
- 6) *Právní, technická a organizační opatření pro přístup osob se zdravotním postižením k činnosti povinného subjektu (Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením apod.).*
- 7) *Metodika a realizace opatření ochrany osob, přicházející do kontaktu s veřejností v místech působnosti povinného subjektu (bakteriologické a mykologické vyšetření prostor, dekontaminace, hygienické prostředky apod.) k zamezení přenosu infekčních nemocí a zoonóz, cílová skupina, četnost, kontroling.*
- 8) *Působnost spolků i odborových organizací u povinného subjektu v aktuálním znění (název, IČO, sídlo, typ a zaměření, působnost, statut) včetně aktuálního znění kolektivní smlouvy.*

Žadatel povinný subjekt výslovně požádal o zaslání údajů v listinné podobě, a to bezplatně, neboť slouží k veřejně prospěšným účelům.

Dne 20. srpna 2018 povinný subjekt odeslal dle § 17 odst. 3 InfZ žadateli oznámení o výši požadované úhrady (přípis č.j. KUKHK-IZ-107/OP/2018). Z tohoto oznámení je zřejmé, že povinný subjekt požadoval po žadateli **úhradu nákladů vzniklých s pořízením kopií požadovaných dokumentů (celkem 1716 Kč)**

a úhradu poštovného za zaslání informací (118 Kč). Celková výše požadované úhrady činí 1834 Kč.

Povinný subjekt předně upozornil žadatele, že *vzhledem k tomu, že požaduje informace v listinné podobě, mohou povinné subjekty podle § 17 odst. 1 InfZ požadovat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a odesláním informací žadateli; povinný subjekt může též žádat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.* Dále povinný subjekt odkázal na Sazebník úhradu nákladů za poskytování informací zveřejněný na internetových stránkách Královéhradeckého kraje. Tento sazebník pak byl přílohou oznámení.

Povinný subjekt zdůvodnil požadavek úhrady tím, že *požadované informace jsou značného rozsahu, řádově stovky vytištěných či okopírovaných stran, proto požaduje v souladu se Směrnicí Rady Královéhradeckého kraje upravující postup Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. úhradu za vytištění dokumentů či opatření jejich kopií.* Kromě toho budou účtovány i náklady na odeslání informací.

Následně povinný subjekt podrobně uvedl, jakým způsobem vypočítal úhradu. Přesně specifikoval kolik listin (písemností) k jednotlivým bodům žádosti vytiskl, resp. pořídil jejich kopii, a to i s upřesněním, zda šlo o jednostrannou nebo oboustrannou kopii. Pokud jde o poštovné, činilo v případě doporučeného balíku s dodejkou, pojištěného 117,80 Kč (zaokrouhleno na 118 Kč). Povinný subjekt jeho výši určil dle aktuálního ceníku poštovních služeb České pošty s. p. platnému ke dni odeslání zásilky žadateli (ceny pro uživatele výplatních strojů).

Žadatel však s výší požadované úhrady nesouhlasil a dne 5. září 2018 podal stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d/ InfZ. V ní především zdůrazňuje, že *ve své žádosti deklaroval, že bude data užívat pro obecně prospěšné účely, což v případě nákladů může být překážkou.* Dále vytýká povinnému subjektu, že *uvedený ceník (sazebník) neodpovídá § 3 a násl. vyhlášky č. 173/2006 Sb. a také rozsah tisků je naprosto nadbytečný.*

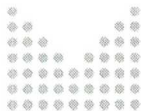
Královéhradecký kraj předal stížnost Ministerstvu vnitra přípisem č.j.KUKHK-STI-53/OP/2018 ze dne 14. září 2018, v němž předně vyjadřuje názor, že *přistoupil k vyřízení žádosti stěžovatele s maximální možnou vstřícností. Na základě poskytnutých informací jednotlivých dotčených odborů sestavil odpověď a podrobně rozepsal, za jaké dokumenty bude požadovat úhradu, počet listů těchto dokumentů a poštovné za odeslání informací žadateli. K námitce, že by deklarovaný účel žádosti mohl bránit požadavku na úhradu nákladů,* pak konkrétně poznamenal, že *má pochybnosti o možnosti využití požadovaných informací pro deklarované obecně prospěšné účely. Nicméně je faktem, že poskytnutím požadovaných informací ve formátu, v jakém je stěžovatel požaduje, povinnému subjektu objektivně vzniknou náklady (na vytištění či okopírování informací a jejich zaslání), přičemž pouze tyto náklady pak povinný subjekt v souladu s InfZ a jeho prováděcími předpisy a na*

základě zveřejněného sazebníku po stěžovateli požaduje. Jedná se tedy nepochybně o náklady spojené s pořízením kopií a odesláním informací žadateli ve smyslu § 17 odst. 1 InfZ. Povinný subjekt zdůrazňuje, že zpoplatnil pouze vtištění či okopírování požadovaných informací a jejich zaslání poštou s ohledem na stěžovatelovo tvrzení, že nemá přístup k internetu, jinak by se stěžovatel mohl některé z požadovaných informací dozvědět ze zveřejněných informací na internetových stránkách Královéhradeckého kraje. K druhé stěžovatelově námitce, dle níž sazebník povinného subjektu neodpovídá § 3 a násl. nařízení vlády č. 173/2006 Sb., pak povinný subjekt podotkl, že se stěžovatel omezil jen na holé konstatování, aniž by uvedl, v čem spatřuje rozpor. V dané souvislosti sdělil, že Sazebník úhrad za poskytování informací vydal jako přílohu č. 1 Směrnice Rady Královéhradeckého kraje upravující postup Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., která je platná a účinná od 1. 1. 2018. Zmíněný sazebník byl zpracován dle požadavků nařízení vlády č. 173/2006 Sb. a je zveřejněn jako jedna z tzv. povinně zveřejňovaných informací (bod 15, podbod 15.1) v souladu s požadavky § 5 odst. 1 písm. f/ InfZ a vyhláškou Ministerstva informatiky číslo 442/2006 Sb. Sazebník byl stěžovateli zaslán v příloze oznámení ze dne 20. srpna 2018, vzhledem k tomu, že nedisponuje internetovým připojením. Povinný subjekt dále konstatuje, že dle § 3 odst. 1 a 3 nařízení č. 173/2006 Sb. stanovil jak sazby, na jejichž základě určuje výši úhrady, tak splnil i dobrovolný požadavek a stanovil částku, do jejíž výše nebude po žadateli úhradu nákladů vzniklých na základě jedné žádosti požadovat. Pokud měl stěžovatel nesouladem sazebníku s § 3 nařízení č. 173/2006 Sb. na mysli problematiku aktualizace resp. neaktualizace sazebníku, vychází povinný subjekt z právního názoru komentáře k InfZ. K případné aktualizaci sazebníku by tedy povinný subjekt přistoupil ve chvíli, kdy by se radikálně změnila stanovené ceny, současný sazebník platí od 1. ledna 2018 a povinný subjekt jej považuje za aktuální. K námitce stěžovatele ohledně rozsahu tisku povinný subjekt uvádí, že plně odpovídá sumě stěžovatelem požadovaných informací, přičemž povinný subjekt přistoupil při kalkulaci tisku a kopií k nejúspornější možné variantě, což znamená, že největší část poskytovaných informací – 383 listů tvořily černobílé A4 oboustranné kopie. Pouze v pěti případech, kde se jednalo o koláčové grafy, účtoval povinný subjekt 5 listů barevných A4 jednostranných, neboť při černobílém tisku, by dané grafy již nebyly čitelné a srozumitelné.

II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti a to s přihlédnutím k povaze požadovaných informací (dotazy týkající se rozpočtu kraje, organizačního řádu a jiných vnitřních předpisů a opatření). Tyto záležitosti jsou nepochybnou součástí samostatné působnosti územního

samosprávného celku, a proto i žádost o poskytnutí informací jich se dotýkajících byla povinným subjektem vyřizována v jeho samostatné působnosti (srov. § 20 odst. 6 InfZ *a contr.*). V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu konstatovat, že v oblasti samostatné působnosti je obecně (tj. s výjimkou specifických případů) nadřízeným orgánem kraje Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla podána včas, když oznámení o výši úhrady bylo žadateli doručeno dne 22. srpna 2018 a stížnost Krajský úřad kraje obdržel dne 7. září 2018.

III.

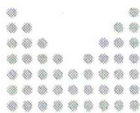
Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu při stanovení výše úhrady nákladů spojených s poskytnutím žádaných informací a dospělo k závěru, že stížnost není důvodná.

V § 17 odst. 1 InfZ je stanoveno: *Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*

Podle § 17 odst. 3 InfZ platí, že v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výši úhrady žadateli před poskytnutím informace. Dále je v § 17 odst. 3 InfZ stanoveno, že z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Pokud by povinný subjekt vůči žadateli nesplnil oznamovací povinnost v souladu s § 17 odst. 3 InfZ, nárok na úhradu nákladů podle § 17 odst. 4 InfZ ztrácí. V posuzovaném případě je zřejmé, že povinný subjekt právo na úhradu nákladů uplatnil včas. V dané souvislosti je možno odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 300/2016-21 ze dne 29. června 2017, v němž jmenovaný soud dovodil, že povinný subjekt může úhradu nákladů požadovat až do okamžiku faktického poskytnutí informací.

Oprávnění žádat úhradu nákladů tedy podmiňuje předchozí písemné oznámení podle § 17 odst. 3 InfZ, ze kterého musí být zřejmé, v jaké výši je úhrada požadována, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla tato výše vyčíslena. To znamená, že požadavek úhrady nákladů v souvislosti s poskytnutím informací dle InfZ musí být v takovém oznámení náležitě odůvodněn.

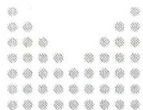
Nadřízený orgán se následně při přezkumu oprávněnosti požadavku na úhradu nákladů spojených s vyřízením předmětných žádostí zaměřil především na způsob, jímž byla výše úhrady stěžovateli sdělena, resp. zdůvodněna.

Z oznámení o výši úhrady by žadatel měl být schopen posoudit, zda informace, které mu budou vydány, odpovídají předmětu jeho žádosti, a zda povinný subjekt výši náhrady stanovil způsobem odpovídajícím zákonu. V této souvislosti lze odkázat i na důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb. a k části týkající se § 17 zákona (k bodům 41 a 42), v níž se mimo jiné uvádí: „...Cílem změn v tomto ustanovení je zajistit, aby se žadatel vždy dozvěděl, jakým způsobem povinný subjekt k požadované částce došel, na jakých skutečnostech ji zakládá“. Jinými slovy zasláná výzva musí být dostatečným způsobem a dostatečně konkrétně odůvodněna, tj. musí žadateli řádně zdůvodnit, jaké konkrétní činnosti a v jakém rozsahu povinný subjekt musí (by musel) provést, aby dostal své informační povinnosti, a to tak, aby mohl žadatel nezbytnost požadovaných nákladů přezkoumat.

V řešené kauze je zcela evidentní, že **povinný subjekt účtuje žadateli náklady spojené s pořízením kopií požadovaných informací (dokumentů) a dále pak poštovné za jejich odeslání.** Výši úhrady za pořízení kopií vypočetl jako násobek počtu listin a příslušné sazby stanovené v sazebníku, přičemž jednotlivě ke každému bodu žádosti poznamenal, na kolika stranách byly vyhledané informace zaznamenané. Povinný subjekt v oznámení informoval žadatele, že sazebník je zveřejněný na webových stránkách Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Jelikož žadatel deklaroval, že nedisponuje internetovým připojením, povinný subjekt mu zaslal sazebník jako přílohu oznámení o požadované výši úhrady. Pokud jde o poštovné za zaslání požadovaných informací, povinný subjekt jeho výši určil dle aktuálního ceníku poštovních služeb České pošty s. p. platnému ke dni odeslání zásilky žadateli (ceny pro uživatele výplatních strojů).

I vzhledem ke stěžovatelově námitce, že sazebník, resp. sazby v něm uvedené, *neodpovídají § 3 a násl. nařízení vlády č. 173/2006 Sb.*, **nadřízený orgán dále zkoumal, zda jsou jednotlivé položky dle druhu nákladů v souladu s § 17 InfZ a nařízením vlády č. 173/2006 Sb. a sazebníku úhrad za poskytování informací.**

Ustanovení § 17 InfZ umožňuje žádat úhradu nákladů spojených s *pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a odesláním informace žadateli*, případně též *úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací*. Pakliže povinný subjekt v daném případě žádal úhradu nákladů spojených s pořízením kopií a odesláním informace žadateli, postupoval v souladu se zákonem. Na citované ustanovení InfZ, které vymezuje přípustné druhy nákladů, pak navazuje nařízení vlády č. 173/2006 Sb. Výše úhrady nákladů musí být v konkrétním případě stanovena na základě jednotkových sazeb určených v sazebníku úhrad za poskytování informací (§ 2 odst.

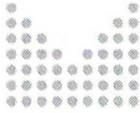

1 a 2 a § 3 nařízení č. 173/2006 Sb.), přičemž tyto sazby musí v zásadě vycházet ze skutečných přímých nákladů povinného subjektu.

Sazebník úhrad je možno na jedné straně chápat jako interní akt směřující vůči pracovníkům povinných subjektů bez externích závazných dopadů (srov. usnesení Nejvyššího správního osudu č.j. 8 Ao 4/2011-22), ovšem na straně druhé jeho existence je podmínkou pro uplatněné požadavku úhrady nákladů a jednotlivé sazby předurčují maximální úhradu požadovatelnou povinným subjektem za jednotlivé položky. Jak již bylo zdůrazněno, v sazebníku nemohou být vymezeny jiné sazby jiných nákladů, než které předvídá již zákon (§ 17 InfZ) a dále, konkrétní sazby přípustných nákladů musí odpovídat pravidlům stanoveným v nařízení č. 173/2006 Sb.

Jelikož stěžovatel poukazuje na nesoulad sazebníku (ceníku) s § 3 a násl. nařízením vlády č. 173/2006 Sb., povinný subjekt se v dalším kroku zabýval nejen správností výpočtu uplatněné náhrady za pořízení kopii a odeslání informace, ale i tím, zda byly příslušné sazby správně určeny. Předně uvedené nařízení v § 2 odst. 3 povinným subjektů ukládá, aby výši úhrady stanovily na základě jednotkových sazeb. Pokud nikoli, stanoví ji jiným prokazatelným způsobem, zejména na základě individuální kalkulace nákladů. Sazebník by proto měl v zásadě vždy určit konkrétní jednotkovou částku spojenou s určitým nákladem a pouze tam, kde takový způsob není možný nebo není vzhledem ke konkrétním podmínkám daného povinného subjektu vhodný, bude možné akceptovat, pokud sazebník odkáže na náklady, které vzniknou až v souvislosti s vyřizováním konkrétní žádosti. Tak je tomu i v daném případě, pokud jde o náklady za poštovní služby, kdy povinný subjekt v sazebníku vymezil sazbu „poštovné“ následovně, citují: „*Ceny za odeslání poštovní zásilky se řídí aktuálním ceníkem poštovních služeb České pošty s. p., platným ke dni odeslání zásilky žadateli (ceny pro uživatele výplatních strojů).*“

Podle § 3 odst. 2 nařízení č. 173/2006 Sb. *se sazby stanoví v sazebníku na základě aktuálních nákladů a odhadu jejich vývoje v příslušném účetním období podle platných účetních zásad. Konkrétní sazba tedy musí, resp. měla by co nejpřesněji odpovídat skutečným nákladům, které povinný subjekt s vyřizováním má, resp. bude mít.* Z povahy sazby jako *obecného* a zejména *předběžného* vyčíslení nákladů spojených s poskytováním informací ovšem vyplývá, že sazby zpravidla nebude možné určit s absolutní přesností, tedy tak, aby povinný subjekt byl vždy schopen „na korunu přesně“ prokázat způsob jejich kalkulace, a to nejen protože se jedná o odhad *pro futuro*, ale i protože většina těchto nákladů není evidována odděleně. Typicky právě náklady povinného subjektu na pořizování kopií jsou obvykle evidovány bez bližšího rozlišování jako součást nákladů na administrativní činnost, což neumožňuje jejich následnou přesnou identifikaci; náklady na zaměstnance nejsou detailně vykazovány podle druhu jejich činnosti apod. Pro popsanou nemožnost absolutní přesnosti stanovení sazeb je proto třeba připustit,

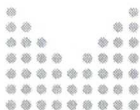
nelze-li určitou sazbu odvodit od nákladů, které povinný subjekt s odpovídající činností (pořízením kopií) skutečně má, že daná sazba bude určena na základě objektivního, „rozumného“, kvalifikovaného odhadu nákladů, které povinný subjekt s danou činností zřejmě mít bude.

Proto pokud nadřízený orgán při přezkumu konkrétní povinným subjektem požadované úhrady nákladů přezkoumává i zákonnost sazby v sazebníku, nemůže se zaměřit jen na posouzení, zda sazba zcela přesně odpovídá výdajům povinného subjektu v dané oblasti (takový přezkum zpravidla nebude ani reálně možný), ale může i zvažovat, zda výše sazby řádově odpovídá nákladům, které povinný subjekt s danou činností má nebo může mít, tzn., zda výše sazby není objektivně nepřiměřená. Jinak řečeno, **přezkum výše sazeb uvedených v sazebníku je založen na posouzení jejich adekvátnosti a nikoli jejich absolutní přesnosti. Jestliže sazby úhrad nevybočují z objektivně akceptovatelné výše (zejména z hlediska srovnání s obdobnými náklady jiných povinných subjektů či s cenami v komerční sféře), lze jejich výši považovat za odpovídající zákonu.**

Sazba za poskytnutí kopie

Podle § 4 nařízení č. 173/2006 Sb. stanoví povinný subjekt v sazebníku **sazby za pořízení 1 kopie** v závislosti na druhu kopie a použité technologii kopírování. V případě informací obsažených v publikacích a tiskovinách vydávaných povinným subjektem se výše stanoví ve výši ceny za příslušný výtisk, poskytuje-li se informace formou prodeje tohoto výtisku. Sazba by pak měla být stanovena konkrétní částkou ve vazbě na formát kopie (např. A4, A3 apod.) a na způsob jejího provedení (jednostranná, oboustranná, barevná, černobílá). Povinný subjekt může „jednotkovou sazbu“ za poskytnutí kopie stanovit *přesným výpočtem*, pokud je schopen na základě svých účetních nebo jiných záznamů náklady na pořizování kopií přesně vyčíslit. Pokud by povinný subjekt zvolil tuto cestu, mohl by při výpočtu zohlednit *veškeré*, osobní i věcné, *náklady* na provoz kopírovací techniky (papír, toner, oprava, údržba, pořízení stroje, obsluha kopírovacího stroje apod.), přičemž jednotková sazba za jednu kopii by byla dána podílem těchto nákladů a celkového počtu všech kopií pořízených povinným subjektem za dané časové období. Zjevná nepraktičnost (a patrně i nereálnost) uvedeného způsobu stanovení sazby, daná tím, že povinné subjekty zpravidla nebudou schopny přesně určit ani *náklady* ani *celkový počet pořízených kopií*, neboť náklady spojené s provozem kopírovacích strojů, jejich údržbou, s provozem tiskáren apod. obvykle nejsou evidovány odděleně od ostatních nákladů spojených s administrativním provozem povinného subjektu, vede k možnosti stanovit jednotkové sazby jejím *kvalifikovaným odhadem*, resp. na základě *v místě obvyklé komerční ceny*. Sazbu za pořízení kopie proto bude možno považovat za adekvátní i tehdy jestliže její výše bude přibližně odpovídat cenám kopií v komerčních kopírovacích centrech v sídle povinného subjektu.

I na základě provedeného srovnání ceníků několika kopírovacích center ve městě Hradec Králové (dostupných na internetu), které v průměru dosahují u jednostranné kopie A4 3 Kč a u oboustranné kopie A4 4,50 Kč, **nadřízený orgán uzavírá, že neshledal relevantní důvod k pochybnostem o správnosti určení výše sazeb za pořízení kopií v sazebníku povinného subjektu.** V této souvislosti musí též podotknout, že námitka stěžovatele je velmi neurčitá. Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 2 Ans 8/2010-68 přitom dovodil povinnost žadatele tvrdit a přiměřeně prokazovat tvrzené porušení zákona. Pokud žadatel této povinnosti nedostojí, nemůže později vytykat nadřízenému orgánu, že určité nikoli zjevné pochybení povinného subjektu nebylo „odhaleno“. Nadřízený orgán přezkoumal postup povinného subjektu v rozsahu požadovaném žadatelem, a to podle skutkového a právního vztahu v době vydání rozhodnutí o stížnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 31/2015-53).

Sazba za odeslání informací žadateli

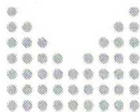
Podle § 6 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. stanoví povinný subjekt v sazebníku úhrad nákladů na odeslání informací žadateli, které zahrnují a) balné a b) náklady na poštovní služby. Náklady na balné stanoví povinný subjekt paušální sazbou, náklady na poštovní služby tvoří cena uhrazená povinným subjektem provozovateli poštovních služeb.

Jak již bylo zmíněno, povinný subjekt v sazebníku odkázal na sazebník poskytovatele poštovních služeb – státního podniku Česká pošta s.p.

Ani v případě stanovení sazby za odeslání informací neshledal nadřízený orgán pochybení.

Stěžovatel rovněž zpochybňuje rozsah tisků, ovšem nekonkretizuje, které dokumenty byly vytištěny nadbytečně. Pakliže současně nerozporuje rozsah poskytnutých informací a neuvádí, které dokumenty/informace byly povinným subjektem zpracovány nad rámec jeho žádosti, nemůže nadřízený orgán její relevantnost prověřovat jinak, než porovnáním textu žádosti a informací připravených k předání. Poté co tak učinil, konstatuje, že neshledal zjevný rozpor mezi požadavkem stěžovatele formulovaným v žádosti a sumou připravených informací/dokumentů.

Pokud jde o stěžovatelovu námitku, resp. požadavek, aby mu informace byly zpřístupněny povinným subjektem bezplatně, uvádí nadřízený orgán následující. Je pravdou, že s ohledem na § 3 odst. 3 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. má povinný subjekt možnost v sazebníku úhrad nákladů za poskytování informací stanovit částku, do jejíž výše nebude po žadateli úhradu nákladů vzniklých na základě jedné žádosti požadovat, či stanovit další případy, v nichž nebude po žadateli úhradu

nákladů vzniklých na základě jedné žádosti požadovat. Vzhledem ke skutečnosti, že úhrada nákladů za poskytnutí informace je soukromoprávní povahy, lze uvažovat o situaci, že by se povinný subjekt v konkrétním případě rozhodl, že po žadateli úhradu za poskytnutí informace požadovat nebude. Tyto skutečnosti však nic nemění na tom, že neexistuje právní nárok na bezplatné poskytování informací; naopak zákon výslovně umožňuje žádat úhradu nákladů s pojených s vyřizováním žádosti o informace jako legitimní a přiměřené opatření, které nenarušuje právo na informace. Žadatel ve své stížnosti argumentuje tím, že v jeho případě povinný subjekt neměl úhradu ve smyslu § 17 InfZ požadovat, protože *bude data užívat pro obecně prospěšné účely*. Tento argument však nemůže obstát, protože právní úprava nerozlišuje, zda žadatel o poskytnutí informací žádá z důvodu „veřejné prospěšnosti“ či nikoli.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že povinný subjekt postupoval při stanovení výše úhrady za poskytnutí informací požadovaných stěžovatelem v žádosti ze dne 18. července 2018 v souladu se zákonem.

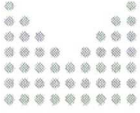
IV.

S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 7 písm. a/ InfZ potvrzuje výši úhrady stanovenou v oznámení povinného subjektu ze dne 20. srpna 2018, č.j.KUKHK-IZ-107/OP/2018

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 InfZ ve spojení s § 152 správního řádu podat rozklad.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí bude spolu se spisem doručen (s dodejkou) podle § 16a odst. 9 InfZ povinnému subjektu – Královéhradeckému kraji, odbor organizační a právní Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, k č.j. KUKHK-STI-53/OP/2018
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen podle § 16a odst. 9 InfZ povinnému subjektu (do datové schránky) – Královéhradeckému kraji, odbor organizační a právní Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, k č.j. KUKHK-STI-53/OP/2018
3. Stejnopis rozhodnutí bude oznámen podle § 16a odst. 9 InfZ žadateli doručením do vlastních rukou s dodejkou –
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Pavla Šupková
tel. č.: 974816593
e-mail: odbordk@mvcr.cz